

ผลการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของส่วนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

การพัฒนาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ)

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. ประเด็นหรือเรื่องในการมีส่วนร่วม

คณะสาธารณสุขศาสตร์ได้เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ใช้บัณฑิตเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) โดยการแสดงความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ สมรรถนะที่จำเป็นในอนาคต ความเหมาะสมของกระบวนวิชาในหลักสูตร รวมถึงการพิจารณาความเป็นไปได้ในการเปิดแขนงสารสนเทศสุขภาพ (Health Informatics) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพในยุคดิจิทัล การดำเนินการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ตลาดแรงงาน และทิศทางการพัฒนาระบบสุขภาพของประเทศ อันเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการกำหนดแนวทางพัฒนาหลักสูตรและคุณภาพบัณฑิต

2. สรุปข้อมูลของผู้มีส่วนร่วม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 102 คน ประกอบด้วยผู้บริหารหน่วยงาน นักวิชาการและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข นักวิจัย ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ตลอดจนผู้สนใจเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิตและการใช้กำลังคนด้านสาธารณสุขของประเทศ โดยมีทั้งผู้ปฏิบัติงานในภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรด้านสุขภาพต่าง ๆ ทำให้ข้อมูลที่ได้รับสะท้อนมุมมองจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายและครอบคลุมมิติการปฏิบัติงานจริงในระบบสุขภาพ

3. ผลจากการมีส่วนร่วม

ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 102 คน พบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิตในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านคุณธรรมและจริยธรรม ภาวะผู้นำ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้ตลอดชีวิต และทักษะการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพ ซึ่งมีผู้เห็นว่ามีคามสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด ในหลายประเด็น รายละเอียดดังนี้

3.1 ความต้องการและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ด้านความรู้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าบัณฑิตของหลักสูตรฯ ควรมีความรู้รอบด้านด้านสาธารณสุขและระบบสุขภาพ เข้าใจหลักการวิจัยและสถิติในการทำงานวิจัยทางด้านสาธารณสุข และมีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีและสารสนเทศสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 67.6 59.8 และ 57.8 ตามลำดับ

ด้านทักษะ ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าบัณฑิตของหลักสูตรฯ ควรมิตักษะการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพและเสนอแนวทางแก้ไขอย่างเป็นระบบ ทักษะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับบุคคล ชุมชน และองค์กร ทักษะด้านการวิจัย การวิเคราะห์ผล การประมวลผล และการเขียนรายงาน

วิจัย/บทความวิชาการ และ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในงานด้านสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 61.8 62.7 53.9 และ 58.8 ตามลำดับ

ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าบัณฑิตของหลักสูตรฯ ควรปฏิบัติงานอย่าง ซื่อสัตย์ สุจริต เคารพสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้อื่นและผู้รับบริการ คิดเป็นร้อยละ 75.5 เท่ากัน

ด้านความเป็นผู้นำและการจัดการ ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าบัณฑิตของหลักสูตรฯ ควรมีภาวะผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีทักษะในการบริหารโครงการและการจัดการทรัพยากร สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 68.6 และ 65.7 ตามลำดับ

ด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าบัณฑิตของหลักสูตรฯ ควรมีการแสวงหาความรู้ใหม่และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เปิดรับการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมในระบบสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 68.6 และ 67.6 ตามลำดับ

3.2 ความคิดเห็นต่อหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิตที่มีการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 102 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ทั้งในส่วนของกระบวนการวิชาบังคับจำนวน 8 กระบวนวิชา และกระบวนการวิชาเลือกที่เปิดสอนในปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นว่าโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหารายวิชามีความเหมาะสม ครอบคลุมองค์ความรู้พื้นฐานทางสาธารณสุข และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิตได้ในระดับที่น่าพึงพอใจ

อย่างไรก็ตาม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของระบบสุขภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและความต้องการกำลังคนด้านสาธารณสุขในอนาคต โดยเฉพาะการเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม การสื่อสารและการรับฟังอย่างมีเหตุผล ภาวะผู้นำและการบริหารการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการพัฒนาทักษะด้านการบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข การประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพ และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศ

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สารสนเทศสุขภาพ ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และการประยุกต์ใช้โปรแกรมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานจริง เช่น ระบบเวชระเบียน อิเล็กทรอนิกส์และระบบฐานข้อมูลสุขภาพ ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มความต้องการบุคลากรที่สามารถใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและการบริหารจัดการด้านสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเสนอให้เพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้แก่ การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง การจำลองสถานการณ์ การเรียนรู้จากกรณีศึกษา การฝึกภาคสนามร่วมกับชุมชน และการเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งเสริมการบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการกับการปฏิบัติงานจริง และพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทการทำงานด้านสาธารณสุข

ผลการมีส่วนร่วมดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังให้หลักสูตรพัฒนาจากการมุ่งเน้นองค์ความรู้พื้นฐานทางสาธารณสุขไปสู่การสร้างสมรรถนะที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และระบบสุขภาพยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทักษะด้านข้อมูล สุขภาพ เทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และการประยุกต์ใช้ AI ในงานสาธารณสุข ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่หลักสูตรสามารถนำไปใช้ประกอบการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร รายวิชา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรอบการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

นอกจากนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร โดยส่วนใหญ่เสนอให้หลักสูตรเพิ่มการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Experiential Learning) มากขึ้น อาทิ การพัฒนากระบวนการฝึกภาคสนามให้ครอบคลุมการพัฒนานวัตกรรม การศึกษาภาคสนามในชุมชน การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงในพื้นที่ และการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความเข้าใจบริบทปัญหาสุขภาพและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีข้อเสนอให้เพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์หรือแบบผสมผสาน (Blended Learning) เพื่อรองรับผู้เรียนที่ปฏิบัติงานประจำ รวมทั้งออกแบบกระบวนการเรียนรู้ให้เข้าใจง่าย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง และส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL)

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านวิชาชีพ โดยเสนอให้หลักสูตรเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ความเสียสละ ความรับผิดชอบต่อสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการพัฒนาความเป็นมืออาชีพควบคู่ไปกับการพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาการ

นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรในอนาคต โดยเสนอให้พิจารณาการจัดทำหลักสูตรหรือแขนงวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากขึ้น เช่น การบริหารสาธารณสุข ระบาดวิทยา ชีวสถิติ หรือนาโนยสังแวดล้อม เพื่อรองรับความต้องการกำลังคนเฉพาะทางและเพิ่มทางเลือกในการศึกษาสำหรับผู้สนใจ

ข้อเสนอแนะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคาดหวังให้หลักสูตรพัฒนาทั้งด้านเนื้อหาวิชาการ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน และการสร้างสมรรถนะวิชาชีพ โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของระบบสุขภาพและสังคมในอนาคต อันเป็นข้อมูลสำคัญที่สามารถนำไปใช้ประกอบการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรในรอบต่อไปได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.3 ความคิดเห็นต่อการเปิดแขนงสารสนเทศสุขภาพ (Health Informatics) ในหลักสูตร สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

3.3.1 ความจำเป็นและความเหมาะสมของการเปิดแขนงสารสนเทศสุขภาพ

ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 102 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการเปิดแขนงสารสนเทศสุขภาพ (Health Informatics) ภายใต้หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต โดยเห็นว่าแขนงดังกล่าวมีความจำเป็นต่อการพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้สามารถใช้เทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อการจัดการสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 49.0 และสามารถตอบสนองต่อต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพยุคดิจิทัล เช่น Telehealth, Big Data, และ AI ด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 49.0

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่าองค์ความรู้ด้านสารสนเทศสุขภาพจะช่วยพัฒนาทักษะการจัดการข้อมูลสุขภาพ การวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย คิดเป็นร้อยละ ช่วยเสริมสมรรถนะในการสื่อสารและบูรณาการศาสตร์ทางสาธารณสุขกับสารสนเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ร้อยละ 50.0

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามยังเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนในแขนงสารสนเทศสุขภาพจะช่วยตอบสนองความต้องการกำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในงานสาธารณสุขได้ ร้อยละ 48.0

ผลการมีส่วนร่วมดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุขที่มีความรู้และทักษะด้านข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพและการขับเคลื่อนนโยบายสุขภาพด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ (Evidence-based Decision Making)

3.3.2 ทักษะหรือสมรรถนะที่ควรมีในหลักสูตร

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า หากมีการเปิดแขนงสารสนเทศสุขภาพ ควรมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะสมรรถนะด้านการจัดการข้อมูลสุขภาพ การรวบรวม วิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 52.9 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลสมัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 52.9 การออกแบบและพัฒนาาระบบสารสนเทศสุขภาพเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการกำหนดนโยบายสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 52.9 รวมถึงความรู้ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล และจริยธรรมทางสารสนเทศสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 54.9

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามยังให้ความสำคัญกับทักษะการสื่อสารผลการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ และการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรสาธารณสุขกับ

ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพดิจิทัล และการบริหารจัดการข้อมูลสุขภาพแบบบูรณาการ คิดเป็นร้อยละ 53.9

สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเสนอให้หลักสูตรเน้นเนื้อหาด้านการบริหารจัดการ Big Data การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานสาธารณสุข การสื่อสารข้อมูลที่ถูกต้องและเข้าใจง่าย การใช้ข้อมูลระดับชุมชนเพื่อการวางแผนสุขภาพ และการเรียนรู้จากประสบการณ์การปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอให้พิจารณารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น เช่น การจัดการเรียนการสอนออนไลน์หรือหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเปิดโอกาสให้บุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานอยู่สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนได้สะท้อนข้อกังวลเกี่ยวกับโอกาสการรองรับตำแหน่งงานในอนาคต และเสนอว่าการพัฒนาองค์ความรู้ด้านสารสนเทศสุขภาพอาจเริ่มต้นจากการบูรณาการเนื้อหาไว้ในรายวิชาของหลักสูตรเดิม หรือพัฒนาเป็นแขนงย่อยก่อนการขยายเป็นหลักสูตรเฉพาะทางในอนาคต ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน

ผลการมีส่วนร่วมครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมและความต้องการของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนากำลังคนด้านสารสนเทศสุขภาพ ตลอดจนเป็นข้อมูลสำคัญที่คณะสาธารณสุขศาสตร์สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายและการพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาระบบสุขภาพดิจิทัลของประเทศในอนาคต

4. การนำผลจากการมีส่วนร่วมไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของส่วนงาน

คณะสาธารณสุขศาสตร์ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 102 คน มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ใช้บัณฑิต และทิศทางการพัฒนาระบบสุขภาพในอนาคต โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

4.1 การปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)

จากผลการสำรวจที่พบว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความสำคัญกับสมรรถนะด้านความรู้ ทักษะวิชาชีพ คุณธรรมจริยธรรม ภาวะผู้นำ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต คณะฯ จึงนำข้อมูลดังกล่าวมาทบทวนผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขในปัจจุบันและอนาคต โดยเฉพาะทักษะการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพ การวิจัย การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านสุขภาพ

4.2 การพัฒนาและปรับปรุงรายวิชาในหลักสูตร

คณะฯ ได้นำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนารายวิชาไปใช้ในการพิจารณาปรับปรุงเนื้อหา กระบวนวิชาให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทการทำงานจริงมากขึ้น โดยเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ การจัดการข้อมูลสารสนเทศสุขภาพ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ (AI) การประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพ การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ รวมถึงพิจารณาการพัฒนารายวิชาที่รองรับความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในอนาคต

4.3 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน

จากข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ต้องการให้หลักสูตรเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง คณะฯ จึงมีแนวทางปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Experiential Learning) มากขึ้น โดยสนับสนุนการศึกษาภาคสนาม การเรียนรู้จากกรณีศึกษา การจำลองสถานการณ์ การทำโครงการร่วมกับชุมชน และการเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางวิชาการกับการปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ คณะฯ จะพิจารณาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) และการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในบางรายวิชา เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นและรองรับผู้เรียน ที่ปฏิบัติงานประจำ โดยยังคงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

4.4 การส่งเสริมคุณลักษณะและสมรรถนะวิชาชีพ

จากข้อเสนอแนะที่ให้ความสำคัญกับคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ความรับผิดชอบ ต่อสังคม ภาวะผู้นำ และความเป็นมืออาชีพ คณะฯ จะบูรณาการประเด็นดังกล่าวไว้ในกิจกรรมการเรียน การสอน การพัฒนานักศึกษา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ควบคู่กับ คุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม

4.5 การพัฒนาแขนงสารสนเทศสุขภาพ (Health Informatics)

จากผลการสำรวจที่พบว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการเปิดแขนงสารสนเทศสุขภาพ และเห็นว่ามีสำคัญต่อการพัฒนาระบบสุขภาพดิจิทัล คณะฯ จะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประกอบการ ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาแขนงสารสนเทศสุขภาพ ภายใต้หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการข้อมูลสุขภาพ การวิเคราะห์ข้อมูล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การออกแบบระบบสารสนเทศสุขภาพ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และการประยุกต์ใช้ Big Data และ AI ในงานสาธารณสุข

ทั้งนี้ คณะฯ จะพิจารณารูปแบบการดำเนินงานที่เหมาะสม ทั้งในรูปแบบการบูรณาการเนื้อหาไว้ในรายวิชาที่มีอยู่ การพัฒนาเป็นแขนงวิชา หรือการพัฒนาเป็นหลักสูตรเฉพาะทางในอนาคต โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ความพร้อมของทรัพยากร และความต้องการของตลาดแรงงาน

4.6 การพัฒนากลไกการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง

คณะสาธารณสุขศาสตร์จะดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง ผ่านการสำรวจความคิดเห็น การประชุมรับฟังข้อเสนอแนะ และการติดตามผลการใช้บัณฑิต เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการวางแผน ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าคณะสาธารณสุขศาสตร์ได้นำผลจากการมีส่วนร่วมของบุคคลภายนอกมาใช้ในการร่วมวางแผน ร่วมเสนอแนวทางการพัฒนา และร่วมประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตร อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและระบบสุขภาพในอนาคตอย่างเป็นรูปธรรม